

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATerea DISCRIMINĂRII Autoritate de stat autonomă

HOTĂRÂREA NR. 94
din 21.01.2008

Dosar nr: 714/2007

Petiția nr: 15250 din data de 12.11.2007

Potent: M M.

Obiect: prevederile art 2 din Legea nr. 16/2007 privind organizarea și exercitarea profesiei de geodez

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele și domiciliul petentului

1. M M

I.2. Denumire și sediu reclamat

1. Ordinul Geodezilor din România, str. Ion Maiorescu, nr. 67, sect 2, București

II. Citarea părților

Procedura de citare a fost îndeplinită la data de 08.01.2008, la sediul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, potrivit prevederilor art. 20, alin. 4 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare, republicată. Potentul a fost absent la audiere, reclamatul prezent, procedura de citare a fost legal îndeplinită.

III. Obiectul sesizării și susținerile părților

Potentul solicită CNCD să constate că dispozițiile art 2 din Legea nr. 16/2007 privind organizarea și exercitarea profesiei de geodez și dispozițiile corespunzătoare ale Regulamentului de organizare și funcționare a Ordinului Geodezilor din România și de exercitare a profesiei de geodez, art. 49 și art. 70 pct 4 sunt discriminatorii și să ia măsurile necesare în vederea eliminării discriminării. Arată potentul că legea nr. 16/2007 pune bazele organizării profesionale a geodezilor în Ordinul Geodezilor și condiționează desfășurarea activității de specialitate de autorizarea dreptului de semnătură de către Ordin și subsecvent de dobândirea calității de membru al Ordinului. Legea nr. 16/2007 definește mai multe categorii de aspiranți la autorizarea dreptului la semnătură: absolvenții de studii superioare de lungă sau de scurtă durată din domeniul geodeziei; absolvenții de studii superioare de lungă durată din alte domenii specializați prin cursuri postuniversitare în domeniul geodeziei și absolvenții de studii medii cu studii

postliceale de specialitate. Categoriile definite la punctele 1 și 2 sunt categorii de aspiranți aflate în situații analoage și comparabile, care sunt supuse unui tratament diferențiat, discriminatoriu pentru categoria de la punctul 2 și corespunzător preferențial pentru categoria de la punctul 1, după cum se arată în petiție. Petentul susține că criteriul de discriminare este modul de dobândire a specializării în profesia de geodez, diferențierea impunând categoriei de la punctul 2 îndeplinirea cumulativă a două condiții, stagiul profesional de șapte ani și promovarea unui examen standard de absolvire de nivel universitar, condiții care nu sunt impuse și primei categorii.

La audieri, reprezentantul Ordinului Geodezilor din România a depus concluzii scrise, arătând următoarele:

- În speță nu se regăsesc fapte de natură a impune aplicabilitatea sancțiunilor stabilite de OG 137/2000
- În conținutul art 2 alin 1 din OG 137/2000 nu regăsim niciun criteriu care să vizeze că, pentru exercitarea unei profesii, obligativitatea absolvirii unor studii de specialitate și exercitarea unui stagiul profesional, ar constitui un motiv de discriminare
- Legea nr. 16/2007 stabilește cadrul legal privind condițiile care trebuie îndeplinite de un geodez cu drept de semnătură pentru a avea posibilitatea să exercite profesia de geodez ca profesie liberală
- Prin art 2 alin 1 și 2 din legea nr. 16/2007 sunt menționate condițiile de studii și stagiul profesional pe care trebuie să le îndeplinească o persoană care solicită exercitarea profesiei de geodez. Legea nu este restrictivă, ci permisivă, având în vedere că prin derogare de la prevederile art. 2 alin 1 s-a creat posibilitatea ca și persoanele cu stagiul profesional de 7 ani să exercite această profesie cu obligația legală de a susține un examen, accesul și dreptul la muncă fiind întrutotul respectat.
- Art. 20 alin 4 stipulează „Prezenta lege nu limitează dreptul de liberă asociere a geodezilor la alte forme de asociere profesională”

IV. Motivele de fapt și de drept

În drept, potrivit art. 2, alin. 1 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, „(...) *prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, dizabilitate, boală cronică necontagioasă, infectare HIV ori apartenența la o categorie defavorizată care are ca scop sau efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul public, economic, social, cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.*”

Potrivit **art. 2, alin. 2 din O.G. nr. 137/2000** privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare „*Sunt discriminatorii, potrivit prezentei ordonanțe, prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane, pe baza criteriilor prevăzute la alin. (1), față de alte persoane, în afara cazului în care aceste prevederi, criterii sau practici sunt*

justificate obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a acelui scop sunt adecvate și necesare.”

Potrivit **art. 2, alin. 3 din O.G. nr. 137/2000** privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare *„Orice comportament activ sau pasiv care, prin efectele pe care la generează, favorizează sau defavorizează nejustificat ori supune unui tratament injust sau degradant o persoană, un grup de persoane sau o comunitate față de alte persoane, grupuri de persoane sau comunități, atrage răspunderea contravențională conform prezentei ordonanțe (...)”*.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci când autoritățile statale induc distincții între situații analoge și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoge sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-si găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Suede, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoge sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate. (22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

În același sens, Curtea Constituțională a României, prin Decizia nr.1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, a stabilit că *„un tratament diferențiat nu poate fi doar expresia aprecierii exclusive a legiuitorului, ci trebuie să se justifice rațional, în respectul principiului egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice”*. De asemenea, prin Decizia nr.135 din 5 noiembrie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.345 din 17 decembrie 1996, Curtea Constituțională a reținut că *„principiul egalității în fața legii presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite.”* (Decizia nr.20/2000, M.Of. nr.72/2000, DH 2000, p.44).

În vederea analizării unei petiții sub aspectul existenței sau inexistenței unei fapte de discriminare este necesară analizarea următoarelor aspecte:

1. Existența tratamentului diferențiat

În acest sens, petentul consideră că dispozițiile art 2 din Legea nr. 16/2007 privind organizarea și exercitarea profesiei de geodez și dispozițiile corespunzătoare ale Regulamentului de organizare și funcționare a Ordinului Geodezilor din România și de exercitare a profesiei de geodez, art. 49 și art. 70 pct 4 sunt discriminatorii.

În acest sens, potrivit art. 1, alin 3 din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, *„Exercitarea drepturilor*

enunțate în cuprinsul prezentului articol privește persoanele aflate în situații comparabile.”

2. În ce măsură tratamentul diferențiat a constituit o faptă de discriminare

Potrivit legislației privind prevenirea și combaterea discriminării, pentru ca o faptă să fie considerată ca fiind faptă de discriminare, aceasta trebuie să întrunească, cumulativ, următoarele condiții:

- *fapta să constea într-o deosebire, excludere, restricție sau preferință.*
- *deosebirea trebuie să aibă la bază unul sau mai multe criterii de discriminare.*

Potrivit legii, criteriile de discriminare sunt: *rasa, naționalitate, etnie, limba, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârsta, handicap, boala cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu.* În cazul de față petentul a invocat drept criteriu modul de dobândire a specializării în profesia de geodez.

- *deosebirea bazată pe unul dintre criteriile de discriminare prevăute de lege are drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege.*

- *măsura să nu fie justificată obiectiv de un scop legitim și metodele de atingere a aceluși scop să nu fie adecvate și necesare.*

Trebuie astfel avut în vedere faptul că deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul din criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, dar trebuie să se refere la persoane aflate în situații comparabile tratate în mod diferit datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în acest articol de lege.

Astfel, nu toate situațiile în care anumite persoane sunt tratate diferențiat, pot constitui fapte sau acte de discriminare, iar un asemenea tratament poate avea la bază un alt motiv decât apartenența persoanei respective la una dintre categoriile prevăzute în art. 2, alin. 1 din O.G. nr. 137/2000.

Examinând sesizarea și dispozițiile legale incidente, Colegiul director reține dispozițiile art 2 din legea nr. 16/2007 „(1) *Profesia de geodez poate fi exercitată de specialiști cu diplomă de studii superioare de lungă sau de scurtă durată din domeniul geodeziei, recunoscută de statul român, precum și de cetățenii români care au obținut un astfel de document într-un stat membru al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European, denumiți în continuare geodezi.*

(2) *Profesia de geodez poate fi exercitată și de absolvenți cu studii postliceale de specialitate sau de cursuri de specializare profesională în domeniul geodeziei, care au dobândit nivelul necesar de cunoștințe, deși nu sunt respectate condițiile prevăzute la alin. (1). Aceste persoane trebuie să aibă o experiență profesională de minimum 7 ani și să promoveze un examen standard de absolvire de nivel universitar, echivalent cu examenele de absolvire corespunzătoare studiilor prevăzute la alin. (1)”.*

Colegiul director mai reține faptul că legiuitorul are posibilitatea de a reglementa organizarea și exercitarea anumitor profesii, elaborând acte normative speciale. Impunerea anumitor condiții pentru exercitarea profesiei de geodez nu reprezintă faptă de discriminare.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (4) și alin. (7) și art. 26 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu **unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. Dispozițiile invocate de petent nu sunt discriminatorii în sensul prevederilor O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată
2. Se va răspunde petentului în sensul celor hotărâte, potrivit art. 8 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr.27/2002 privind soluționarea petițiilor, aprobată și modificată prin Legea nr. 233/2002;
3. O copie a prezentei hotărâri se va comunica reclamatului

V. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Potrivit art. 20 alin 9, hotărârea Colegiului director poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit legii. Potrivit art. 20 alin. 10, hotărârile emise potrivit prevederilor alin. (2) și care nu sunt atacate în termenul de 15 zile constituie de drept titlu executoriu.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

COMȘA CORINA NICOLETA – Membru

GERGELY DEZIDERIU – Membru

IONIȚĂ GHEORGHE - Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

TRUINEA ROXANA PAULA - Membru

Data redactării 19.02.2008